

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse.

Vedlegg

Översettelse

Overenskomst mellom Norge og Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue

Kongeriket Norges Regjering og Den Forente Republikk Tanzanias Regjering som ønsker å slutte overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue,

er kommet overens om følgende bestemmelser:

Artikkel 1.

De personer som overenskomsten gjelder.

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av, eller i begge, de Kontraherende Stater.

Artikkel 2.

De skatter som overenskomsten gjelder.

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de Kontraherende Stater eller deres regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder innbefattet skatter av gevinst ved anvendelse av løsøre eller fast eiendom samt skatter av verdistigning.

3. De skatter som denne avtale gjelder, er særlig:

(a) i Tanzania:

inntektsskatten og enhver annen skatt som anses for å være en inntektsskatt under «the Income Tax Act» (i det følgende kalt «tanzaniansk skatt»);

(b) i Norge:

- (i) inntektsskattene (herunder innbefattet fellesskatten) og formueskattene til stat og kommune;
- (ii) avgiften til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet;
- (iii) sjømannsskatten, (i det følgende kalt «norsk skatt»).

4. Denne overenskomst gjelder også skatter av samme eller vesentlig lignende art som senere blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for de gjeldende skatter.

De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal underrette hverandre om enhver endring som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

Artikkel 3.

Alminnelige definisjoner.

1. Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- (a) «Norge» betyr Kongeriket Norge, herunder innbefattet ethvert område utenfor Norges sjøterritorium hvor Norge i henhold til norsk lovgivning og overensstemmende med folkeretten kan

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

utøve sine rettigheter med hensyn til naturforekomster på havbunnen og i dens undergrunn; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske besiddelser utenfor Europa;

- (b) «Tanzania» betyr Den Forente Republikk Tanzania, herunder innbefattet ethvert område utenfor Tanzanias sjøterritorium, som i overensstemmelse med folkeretten og Tanzanias lovgivning for kontinentalsokkelen er — eller senere kan bli — betegnet som et område, hvor Tanzania kan utøve sine rettigheter med hensyn til utforskning og utnyttelse av naturforekomster;
- (c) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
- (d) «selskap» betyr juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende blir behandlet som en juridisk person;
- (e) «statsborger» betyr:
 - (1) alle fysiske personer som er borger av en av de kontraherende Stater;
 - (2) alle juridiske personer, interessentskap og sammenslutninger som erverver sin status som sådan fra gjeldende lov i en av de Kontraherende Stater;
- (f) «foretagende i en Kontraherende Stat» og «foretagende i den annen Kontraherende Stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en Kontraherende Stat, og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat;
- (g) «Internasjonal fart» innbefatter enhver reise utført av et skip eller luftfartøy som drives av et foretagende hvis virkelige ledelse utøves i en Kontraherende Stat, unntatt en reise som utelukkende er begrenset til en Kontraherende Stat;
- (h) «kompetent myndighet» betyr:
 - (i) for så vidt angår Norge, Finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - (ii) for så vidt angår Tanzania, Finansministeren eller den som har fullmakt fra ham.

2. Ved en Kontraherende Stats anvendelse av bestemmelsene i denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som følger av gjeldende lovgivning i vedkommende stat med hensyn til de skatter som går inn under nærværende overenskomst.

Artikkel 4.

Skattemessig bopel.

1. I denne overenskomst forstås med uttrykket «person bosatt i en Kontraherende Stat» enhver person som henhold til lovgivningen i denne stat er undergitt beskatning der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium.

Men uttrykket omfatter ikke en person som bare er undergitt beskatning i den nevnte Kontraherende Stat av inntekt fra kilder der eller formue som befinner seg der.

2. Når en fysisk person i følge bestemmelsene i punkt 1 anses som bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

- (a) Han skal regnes for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge de

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse.

Kontraherende Stater, skal han anses for å være bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);

- (b) Hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken Kontraherende Stat han har sentrum for livsinteressene eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har vanlig opphold;
- (c) Hvis han har vanlig opphold i begge de Kontraherende Stater, eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvorav han er statsborger;
- (d) Hvis han er statsborger av begge de Kontraherende Stater, eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person i følge bestemmelsene i punkt 1, anses for bosatt (hjemmehørende) i begge de Kontraherende Stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den Kontraherende Stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5.

Fast driftssted.

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. «Fast driftssted» skal særlig omfatte:

- (a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse;
- (b) en filial;
- (c) et kontor;
- (d) en fabrikk;
- (e) et verksted;
- (f) et bergverk, et stenbrudd eller et annet sted hvor naturforekomster utnyttes;
- (g) et sted for bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger seks måneder.

3. «Fast driftssted» foreligger ikke når:

- (a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer eller ting som tilhører foretagendet;
- (b) varer eller ting som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller levering;
- (c) varer eller ting som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
- (d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ting eller ved innsamling av opplysninger for foretagendet;
- (e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskaplig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

4. En person som i en Kontraherende Stat utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen Kontraherende Stat — med

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 5 — skal anses for å være et fast driftssted i den førstnevnte stat hvis han i denne stat har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretaget og vanligvis utøver denne fullmakt der, med mindre hans virksomhet innskrenker seg til innkjøp av varer eller ting for foretaget.

5. Et foretagende i en Kontraherende Stat skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i den sistnevnte stat gjennom en megler, kommisjoner eller annen uavhengig mellommann, såfremt denne person opptrer innenfor rammen av sin ordiære forretningsvirksomhet.

6. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, eller som avslutter forretninger i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at det ene av selskapene blir fast driftssted for det annet.

Artikkel 6.

Inntekt av fast eiendom.

1. Inntekt av fast eiendom, derunder inntekt av jordbruk og skogbruk, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.

2. Uttrykket «fast eiendom» skal defineres i overensstemmelse med lovgivningen i den Kontraherende Stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til faste eller varierende ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre grunnherligheter. Skip, båter og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie og ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Ved beregningen av inntekten av fast eiendom som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, skal det gis fradrag for utgifter (herunder innbefattet renter av gjeldskrav) som er pådratt i anledning av eiendommen på de samme vilkår som gjelder for personer bosatt i den sistnevnte Kontraherende Stat.

5. Bestemmelsene i punkt 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som eies av et foretagende eller som blir benyttet ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7.

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet.

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en Kontraherende Stat skal bare kunne skattlegges i denne Stat, med mindre foretaget utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaget utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en Kontraherende Stat utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse.

driftssted der, skal det i hver av de Kontraherende Stater tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Hvis et foretagende i en Kontraherende Stat, som har et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat, selger varer eller ting av samme eller lignende art som dem som blir solgt av det faste driftssted, kan fortjeneste ved slik virksomhet tilskrives det faste driftssted, med mindre foretagendet godtgjør at slike salg eller tjenester ikke kan tilskrives det faste driftssteds virksomhet.

4. Ved beregningen av det faste driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er pådratt i anledning av det faste driftssted, herunder innbefattet direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om det er påløpet i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder. Disse bestemmelser medfører imidlertid ikke rett til fradrag for utgifter som i henhold til lovgivningen i vedkommende stat ikke ville blitt innrømmet et uavhengig foretagende i denne stat.

5. Hvis det har vært vanlig praksis i en Kontraherende Stat i henhold til denne Stats lovgivning å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne Stat kan fastsette den skattbare fortjeneste således. Den fremgangsmåte som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

6. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende på grunn av dets innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

7. Ved anvendelsen av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.

8. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

9. Uttrykket «fortjeneste» slik det er brukt i denne artikkel omfatter også forretningsinntekt som er oppebåret av en deltager i interessentskap.

Artikkel 8.

Skipsfart og luftfart.

1. Fortjeneste som et foretagende i en Kontraherende Stat oppebærer ved driften av luftfartøyer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

2. Fortjeneste som et foretagende i en Kontraherende Stat oppebærer ved driften av skip i internasjonal fart kan skattlegges i begge de Kontraherende Stater i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater.

3. Hvor et foretagende oppebærer fortjeneste som omhandlet i punkt 2 av slik drift i den annen Kontraherende Stat, skal

(a) slik fortjeneste anses for å være en sum som ikke overstiger fem prosent av bruttobeløpet som er mottatt av foretagendet for

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

transport av passasjerer eller gods, som er tatt ombord i den sistnevnte stat;

- (b) den skatt som kan pålegges i denne stat, nedsettes med et beløp som tilsvarer femti prosent.

3. Bestemmelsene i punkt 1 skal også få anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en «pool», felles virksomhet eller et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9.

Foretagender med fast tilknytning til hverandre.

I tilfelle hvor

- (a) et foretagende i en Kontraherende Stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i den annen Kontraherende Stat, eller
- (b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen eller kapitalen i et foretagende i den ene Kontraherende Stat og et foretagende i den annen Kontraherende Stat, skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av dem, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste.

Artikkel 10.

Dividender.

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det selskap er hjemmehørende som utdeler dividendene og i henhold til lovgivningen i denne stat. Men den skatt som således pålegges skal ikke overstige 20 prosent av dividendenes bruttobeløp.

De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale komme overens om fremgangsmåten for gjennomføringen av denne begrensning.

Dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår det overskudd hvorav dividendene utdeles.

3. Uttrykket «dividender» betyr i denne artikkel, avkastning av aksjer eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i gevinst, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer etter skattelovgivningen i den Kontraherende Stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder ikke når den person som mottar dividendene, er bosatt i en Kontraherende Stat og utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat, hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, gjennom et fast driftssted der eller utøver et fritt yrke fra en fast innretning der og de aksjer hvorpå dividendene utdeles reelt utgjør en del av det faste driftssted eller den faste innretning. I et slikt tilfelle får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

5. Hvor et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen Kontraherende Stat,

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

kan den sistnevnte Stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i denne stat eller pålegge selskapet noen skatt av ikke-utdelt overskudd, selv om de utdelte dividender eller ikke-utdelte overskudd helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den sistnevnte stat.

Hvis systemet for skattlegging av selskapenes fortjeneste og av dividender blir endret i en av de Kontraherende Stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst, kan de kompetente myndigheter rådføre seg med hverandre med sikte på å ta standpunkt til hvorvidt det av denne grunn er påkrevet å endre bestemmelsene i denne overenskomst med hensyn til dividender.

Artikkel 11.

Renter.

1. Renter som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte Stat.

2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat som rentene skriver seg fra og i henhold til lovgivningen i denne stat. Den skattesats som således anvendes, må dog ikke overstige 15 prosent av rentebeløpet. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale komme overens om fremgangsmåten for gjennomføringen av denne begrensning.

3. Uttrykket «renter» betyr i denne artikkel inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller om de innebærer rett til andel i gevinst, gjeldsfordringer ellers av enhver art, så vel som all annen inntekt som etter skattelovgivningen i den Kontraherende Stat hvor inntekten skrever seg fra er likestillet med inntekt av utlånt kapital.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder ikke når mottageren av rentene er bosatt i en ontraherende Stat og utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat hvor rentene skriver seg fra, gjennom et fast driftssted der eller utøver et fritt yrke fra en fast innretning der og den gjeldsfordring som foranlediger rentebetalingen reelt utgjør en del av det faste driftssted eller den faste innretning. I et slikt tilfelle får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

5. Renter skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne Kontraherende Stat selv, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis imidlertid den person som betaler rentene — uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat — opprettholder et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal rentene anses for å skrive seg fra denne Kontraherende Stat når gjelden er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder rentene.

6. Når det betalte rentebeløp — på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren, eller mellom begge og tredjemand og sett i relasjon til den gjeldsfordring som det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingen fortsatt

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

7. Hvis systemet for skattlegging av renter blir endret i en av de Kontraherende Stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst, kan de kompetente myndigheter rådføre seg med hverandre med sikte på å ta standpunkt til hvorvidt det av denne grunn er påkrevet å endre bestemmelsene i denne overenskomst om renter.

Artikkel 12.

Royalties.

1. Royalties som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte Kontraherende Stat.

2. Slike royalties kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat hvor de skriver seg fra og i henhold til denne stats egen lovgivning. Den skattesats som således anvendes må dog ikke overstige 20 prosent av royaltyens bruttobeløp.

3. Uttrykket «royalties» betyr i denne artikkel betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, hvilken som helst opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder innbefattet kinematografiske filmer og filmer eller bånd for radio eller fjernsynsutsendelse, patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av, eller retten til å bruke, industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder ikke når mottageren av royaltyen er bosatt i en Kontraherende Stat og utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat, hvor royaltyen skriver seg fra, gjennom et fast driftssted der eller utøver et fritt yrke fra en fast innretning der og den rettighet eller eiendom som foranlediger royaltyen reelt utgjør en del av det faste driftssted eller den faste innretning. I dette tilfelle får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

5. En royalty skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne Kontraherende Stat selv, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis imidlertid den person som betaler royaltyen — uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat — opprettholder et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal royaltyen anses å skrive seg fra denne Kontraherende Stat, når forpliktelsen til å betale royaltyen er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder royaltyen.

6. Når det betalte royalty-beløp — på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingen være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

7. Hvis systemet for skattlegging av royalties blir endret i en av de Kontraherende Stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst, kan de kompetente myndigheter rådføre seg med

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse.

hverandre med sikte på å ta standpunkt til hvorvidt det av denne grunn er påkrevet å endre bestemmelsene i denne overenskomst om royalties.

Artikkel 13.

Formuegevinst.

1. Gevinst ved avhendelse av fast eiendom som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slik eiendom ligger.

2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat. Dette gjelder også løsøre som hører til en fast innretning som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet) eller av fast innretning som nevnt foran. Dog skal gevinst ved avhendelse av løsøre som nevnt i artikkel 23, punkt 4, bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slikt løsøre kan skattlegges i henhold til den nevnte artikkel.

3. Gevinst ved avhendelse av enhver anneneiendom enn omhandlet i punkt 1 og 2 skal bare kunne skattlegges i den stat hvor avhenderen er bosatt.

4. Bestemmelsene i punkt 3 skal ikke berøre en Kontraherende Stats rett til i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge formuegevinst ved avhendelse av enhver eiendom som oppbevares av en fysisk person bosatt i den annen Kontraherende Stat og som har vært bosatt i det førstnevnte Kontraherende Stat på noe tidspunkt i løpet av de sju år umiddelbart forut for avhendelsen av eiendommen.

Artikkel 14.

Ekspertonorarer.

1. Ekspertonorarer som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Slike ekspertonorarer kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat hvor de skriver seg fra og i henhold til denne Kontraherende Stats egen lovgivning. Den skattesats som således anvendes må dog ikke overstige 20 prosent av ekspertonorarets bruttoløp.

3. Uttrykket «ekspertonorar» betyr i denne artikkel, betaling av enhver art til enhver person som ikke er i utbetalerens tjeneste, som vederlag for hvilken som helst tjeneste av administrativ, teknisk, faglig eller rådgivende karakter.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder ikke når mottageren av ekspertonoraret er bosatt i en Kontraherende Stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat hvor ekspertonoraret skriver seg fra eller utøver et fritt yrke gjennom en fast innretning der og honoraret er reelt knyttet til det faste driftssted eller den faste innretning. I dette tilfelle får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

5. Ekspertonorar skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er den Kontraherende Stat selv, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis imidlertid den person som

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

betaler eksperthonoraret — uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat — opprettholder et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal eksperthonoraret anses å skrive seg fra denne Kontraherende Stat når forpliktelsen til å betale eksperthonoraret er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder eksperthonoraret.

6. Hvis systemet for skattlegging av eksperthonorarer blir endret i en av de Kontraherende Stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst, kan de kompetente myndigheter rådføre seg med hverandre med sikte på å ta standpunkt til hvorvidt det av denne grunn er påkrevet å endre bestemmelsene i denne overenskomst med hensyn til eksperthonorarer.

Artikkel 15.

Selvstendig arbeid (fritt yrke).

1. Hvor ikke annet fremgår av bestemmelsene i artikkel 14, skal inntekt som en person bosatt i en Kontraherende Stat oppebærer ved utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre:

- (a) han i den annen Kontraherende Stat vanligvis råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av hans virksomhet. I dette tilfelle kan inntekten skattlegges i den sistnevnte stat, men bare så meget av den som kan tilskrives den faste innretning; eller
- (b) han oppholder seg i en annen Kontraherende Stat for å utøve sin virksomhet i et eller flere tidsrom som tilsammen utgjør minst 183 dager i løpet av vedkommende kalenderår. I dette tilfelle kan inntekten skattlegges i den sistnevnte stat, men bare så meget av den som kan tilskrives den virksomhet som er utført i denne stat.

2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhe av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art — så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 16.

Lønnsarbeid.

1. Hvor ikke annet fremgår av bestemmelsene i artiklene 17, 19, 20 og 21 skal gasje, lønn og lignende godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat mottar i anledning av lønnsarbeide, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i den annen Kontraherende Stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen Kontraherende Stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:

- (a) mottageren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår, og
- (b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
- (c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren har i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse for lønnsarbeid som er utført ombord i skip eller luft-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

fartøy i internasjonal fart, bare skattelegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretandet har sitt sete.

Artikkel 17.

Styregodtgjørelse.

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, i egenskap av medlem av styret eller representantskapet i et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

Artikkel 18.

Kunstnere og idrettsmenn.

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 15 og 16, kan inntekt som oppbæres av personer som opptre til underholdning for almenheten så som skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkastning eller fjernsyn, samt musikere, så vel som profesjonelle idrettsmenn, ved yrkesmessig opptreden, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

2. Når inntekt av personlig arbeid som utføres av kunstnere eller profesjonelle idrettsmenn ikke tilfaller kunstneren eller idrettsmannen selv, men en annen person, kan denne inntekt, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 15 og 16, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor kunstneren eller idrettsmannen utøver sin virksomhet.

3. Bestemmelsen i punkt 1 og 2 skal ikke få anvendelse på tjenester som utføres av personer som opptre til underholdning for almenheten eller profesjonelle idrettsmenn, hvis deres besøk i en Kontraherende Stat helt eller delvis er bekostet av offentlige fond i den annen Kontraherende Stat.

Artikkel 19.

Pensjoner.

1. Med forbehold om bestemmelsen i artikkel 20, punkt 2, skal pensjoner og lignende vederlag som utbetales til en person bosatt i en Kontraherende Stat i anledning av tidligere lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Uansett bestemmelsen i punkt 1 kan sosiale trygdeytelser som skriver seg fra en Kontraherende Stat i henhold til denne stats lovgivning og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 20.

Offentlig tjeneste.

1.

- (a) Godtgjørelse, unntatt pensjoner, som utredes av en Kontraherende Stat eller en regional eller kommunal forvaltningsmyndighet til en fysisk person i anledning tjenester ytet denne stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
- (b) Dog skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i den annen Kontraherende Stat hvis tjenesten er utført i denne stat og mottageren av godtgjørelsen er bosatt i denne stat og han:
 - (i) er borger av denne stat; eller
 - (ii) ikke bosatte seg i denne stat utelukkende med sikte på å utføre den nevnte tjeneste.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

2.

- (a) Enhver pensjon som utredes direkte eller ved belastning av fond opprettet av en Kontraherende Stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person i anledning tjenester ytet denne stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat .
- (b) Dog skal en pensjon som nevnt bare kunne skattlegges i den annen Kontraherende Stat hvis mottageren er en borger av og bosatt i denne stat.

3. Bestemmelsene i artiklene 16, 17 og 19 kommer til anvendelse på godtgjørelse og pensjon i anledning av arbeide som er utført i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en Kontraherende Stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 21.

Studenter.

1. En student, forretningslærling eller lærling i tekniske fag, jordbruk eller skogbruk som er, eller umiddelbart før sitt besøk i en Kontraherende Stat var, bosatt i den annen Kontraherende Stat og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal være fritatt for beskatning i den førstnevnte stat av utbetalinger han mottar utelukkende for sin utdanning eller opplæring. Det er en forutsetning at utbetalingene blir foretatt fra kilder utenfor førstnevnte stat.

2. En fysisk person som, i den tid han er student på et universitet eller annen godkjent undervisningsinstitusjon i en Kontraherende Stat, er ansatt i en stilling enten i denne stat eller i den annen Kontraherende Stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår, skal være fritatt for beskatning i den Kontraherende Stat hvor arbeidet er utført, av den godtgjørelse han mottar, såfremt:

- (a) lønnsarbeidet er direkte knyttet til studiet eller lærlingutdanningen, og
- (b) han ikke, umiddelbart før han begynte studiene på et universitet eller en institusjon i den førstnevnte stat, var bosatt i den Kontraherende Stat hvor lønnsarbeidet er utført.

Artikkel 22.

Inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet.

Inntekter som tilfaller en person bosatt i en Kontraherende Stat, som ikke uttrykkelig er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 23.

Formue.

1. Formue som består av fast eiendom slik som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.

2. Gjeld som er pådratt i anledning av fast eiendom som en person bosatt i en Kontraherende Stat eier i den annen Kontraherende Stat, skal være fradragsberettiget på samme vilkår som for personer bosatt i den førstnevnte stat.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

3. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende eller løsøre knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.

4. Formue som består av skip og luftfartøyer som drives i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor foretaket har sin virkelige ledelse.

5. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 24.

Unngåelse av dobbeltbeskatning.

1. Når ikke annet er fastsatt i Tanzanias lov om godskrivning mot tanzanisk skatt av skatt som skal betales i et område utenfor Tanzania, skal norsk skatt som svares etter Norges lovgivning, og i henhold til denne overenskomst, enten direkte eller gjennom avkortning i inntekt fra kildene i Norge, godskrives mot enhver tanzanisk skatt beregnet av den samme inntekt. Det forutsettes at fradraget ikke overstiger den tanzaniske skatt, beregnet før fradraget er foretatt, som tilsvarer den inntekt som skriver seg fra Norge.

2.

(a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i overensstemmelse med reglene i denne overenskomst kan skattlegges i Tanzania, skal Norge, når ikke annet er fastsatt i bestemmelsen i underavsnitt (b), unnta slik inntekt eller formue fra beskatning.

(b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i overensstemmelse med reglene i artiklene 8, 10, 11, 12 eller 14 kan skattlegges i Tanzania, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den skatt som er innbetalt i Tanzania. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før avdraget gis, som tilsvarer den inntekt som skriver seg fra Tanzania.

3. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat i henhold til denne overenskomst er fritatt for beskatning i denne Kontraherende Stat av inntekt som skriver seg fra den annen Kontraherende Stat, kan den førstnevnte stat ved beregningen av skatten av vedkommende persons gjenværende inntekt, bruke den skattesats som ville ha kommet til anvendelse hvis inntekten som er unntatt fra beskatning i henhold til denne overenskomst, ikke var blitt unntatt fra beskatning.

4. Ved anvendelsen av punkt 2 skal uttrykket «skatt som er betalt i Tanzania» forstås slik at det anses for å omfatte ethvert beløp som ville ha vært erlagt som tanzanisk skatt, hvis det ikke:

- (i) var blitt innrømmet investeringsfradrag i henhold til paragrafene 24, 25 og 26 i «Second Schedule to the Income Tax Act, 1973»; eller
- (ii) senere blitt gitt bestemmelser som innrømmer fritagelse for eller nedsettelse av skatt og som de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater er enige om har til formål å tjene til økonomisk utvikling.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

5. Bestemmelsene i punkt 4 skal gjelde for de første fem år som denne overenskomst har gyldighet for, men de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan rådføre seg med hverandre om hvorvidt tidsrommet skal forlenges.

Artikkel 25.

Ikke-diskriminering.

1. Statsborgere av en Kontraherende Stat skal ikke i den annen Kontraherende Stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under samme forhold.

2. Beskatning av et fast driftssted som et foretagende i en Kontraherende Stat opprettholder i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i den sistnevnte stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender i denne stat som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en Kontraherende Stat til å innrømme personer bosatt i den annen Kontraherende Stat slike personlige skattefradrag, fritagelser og nedsettelse som den på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den hindrer en Kontraherende Stat i å skattlegge fortjenste som oppbæres av et fast driftssted etter reglene i denne stats egen lovgivning når det faste driftssted tilhører et selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat. Skatten skal imidlertid ikke overstige den skatt som selskaper hjemmehørende i den førstnevnte stat ville være forpliktet til å betale av sitt ikke-utdelte overskudd.

3. Foretagender i en Kontraherende Stat hvis kapital, direkte eller indirekte, helt eller delvis eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

4. Bestemmelsene i denne Artikkel skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme tanzaniske statsborgere, som ikke er norske statsborgere, den særskilte skattelettelse som tilstås norske statsborgere eller personer født i Norge av foreldre som er norske statsborgere i henhold til den norske skattelov for landet § 22 og den norske skattelov for byene § 17.

Artikkel 26.

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler.

1. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat mener at tiltak som er truffet i den ene eller i begge Kontraherende Stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre, en beskatning som ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst, kan han innbringe saken for de kompetente myndigheter i den stat hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de Kontraherende Staters interne lovgivninger.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er i samsvar med denne over-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

enskomst. Enhver avtale som blir inngått skal oppfylles uansett tidsfrister i intern lovgivning i de Kontraherende Stater.

3. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen, eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er behandlet i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre når det gjelder anvendelsen av bestemmelsene i denne overenskomst. Hvis det for å komme til enighet, er tilrådelig å ha en muntlig meningsutveksling, kan denne finne sted ved en kommisjon bestående av representanter for de kompetente myndigheter i begge Kontraherende Stater.

Artikkel 27.

Utteksling av opplysninger.

1. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre denne overenskomst og intern lovgivning i de Kontraherende Stater med hensyn til de skatter som går inn under denne overenskomst i den utstrekning den beskatning som foreskrives er i samsvar med overenskomsten. Alle opplysninger som utveksles på denne måte, skal behandles som hemmelige og skal ikke åpenbares for andre personer eller myndigheter, herunder domstoler, enn de som har til oppgave å utligne eller innkreve eller gjennomføre tvangsforføyninger eller rettslige skritt vedrørende de skatter som går inn under overenskomsten.

2. Bestemmelsen i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en av de Kontraherende Stater en forpliktelse til:

- (a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller administrative praksis;
- (b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- (c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter, forretningsmetoder eller informasjoner hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (o r d r e p u b l i c). ..

Artikkel 28.

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn.

Intet av det som er fastsatt i nærværende overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 29.

Territorial utvidelse.

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte ethvert territorium som er blitt utelukket fra overenskomstens anvendelse i henhold til bestemmelsene i artikkel 3, punkt 1, underavsnitt (a), og hvor det utskrives skatter som i alt vesentlig har samme karakter som dem som denne overenskomst gjelder.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder innbefattet bestemmelser om opphør, som måtte bli særskilt nevnt og avtalt mellom de Kontraherende Stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei.

2. Med mindre noe annet blir avtalt mellom de Kontraherende Stater i tilfelle av at avtalen blir oppsagt i medhold av artikkel 31, opphører den å ha virkning etter bestemmelsene i den nevnte artikkel for ethvert område som den måtte være utvidet til å omfatte i henhold til nærværende artikkel.

Artikkel 30.

Ikrafttredelse.

1. Denne overenskomst skal tre i kraft den dag når den siste av de statsrettslige foranstaltninger er foretatt som kreves for å sette overenskomsten i kraft henholdsvis i Tanzania og Norge, og skal deretter ha virkning:

- (a) når det gjelder skatt som oppkreves ved kilden, for beløp som erverves på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år denne overenskomst trer i kraft;
- (b) når det gjelder andre skatter av inntekt og formue, for skatter som gjelder inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år overenskomsten trer i kraft.

Artikkel 31.

Opphør.

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den er oppsagt av en av de Kontraherende Stater.

Hver av de Kontraherende Stater kan — etter 30. juni i et kalenderår, men ikke før fem år etter utgangen av det år overenskomsten trådte i kraft — gi den annen stat skriftlig oppsigelse på diplomatisk vei:

- (a) når det gjelder skatt som oppkreves ved kilden, for beløp som erverves på eller etter 1. januar i det kalenderår oppsigelse er gitt;
- (b) når det gjelder andre skatter på inntekt og formue, for skatter som gjelder ethvert inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år oppsigelse er gitt.

Utferdiget i Oslo den 28. april 1976 i to eksemplarer på det engelske språk.

For Kongerikets Norges
Regjering:

Per Kleppe

For Den Forente Republikk
Tanzanias Regjering:

Amir Habib Jamal

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse.

Protokoll

Ved undertegningen av overenskomst mellom Kongeriket Norge og Den Forente Republikk Tanzania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue er de undertegnede blitt enige om at det følgende skal utgjøre en integrerende del av overenskomsten:

De Kontraherende Stater er enige om at punkt 2 i artikkel 24 skal erstattes med følgende tekst så fremt Norge anmoder om dette på diplomatisk vei. Den nye tekst nedenfor skal deretter tre i kraft på tilsvarende måte som bestemt i punktene (a) og (b) i artikkel 30 i overenskomsten:

«Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne overenskomst kan skatlegges i Tanzania, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt eller formuesskatt et beløp som tilsvarende den inntektsskatt eller formuesskatt som er betalt i Tanzania. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatt, beregnet før fradraget gis, som tilsvarende den inntekt som oppebæres fra eller formue som eies i Tanzania.»
